

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Textus eua[n]gelij Luce. xxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

xij. multi q̄ erāt in hierl'm audientes q̄ Je-
sus a p̄uentret exierunt obuia ei: marie qz
audiuerāt d̄ sus: citariōe Lazari. z sic ch̄s
remanit in medio turbar: ita q̄ ali q̄ p̄ce
debanr: ali q̄ sequebant. Et iste turbe tres
honoros fecerūt ch̄o. Primo em̄ strauerūt
rūt vestes suas in via. Secūdo strauerūt vi-
rides ramos. Tertio magnis vocib; pu-
blice eū laudabāt: tenētes ramos palma-
rū in manib;: vt dicit b̄tus Joannes. **D**i-
ergo (plurima at̄ turba strauerūt vestimē-
ta sua in via. Alij aut̄ cedebāt ramos de
arborib; sternerēbant in via. Turbe aut̄ q̄
p̄cedebāt z que sequebant clamabāt di-
cētes osanna filio dauid) Osanna s̄m ma-
gistrū histo. z Hieronymū z Remig. est
dictio tota hebraica nō simplex s; cōposi-
ta ex duab; dictionib;: Quaz vna nō est
integra mansens: sed perdit vocalē: z ob
hoc d̄: cōponi ex corrupto z integro. **E**o
ponitur em̄ ex **si**: qd̄ latine dicit̄ salua: et
anna qd̄ est interiectio oprātis. inde osan-
na. i. salua obsecro. Quia em̄ illā interie-
ctionē nō habemus: loco eius ponimus
verbū hoc. s. obsecro. vt dicit maḡ histo.
Quod s̄o subditur: filio dauid: p̄t esse
q̄ li filio sit vna dictio vel due: vt maḡ hi-
sto. dicit. Primo mō sic legat̄. Clamabāt
filio dauid. i. ad filiū dauid: osanna. **E**t
sic: Osanna filio dauid. i. p̄ filiū dauid
ita q̄ li filio sit ablatiui casus: vt vult Hu-
go cardina. Et isto modo petitio quā im-
portat l̄ osanna: dirigit̄ ad deū. Sed se-
cūdo modo sic. Clamabant: fili dauid
osanna. Est autē notandū q̄ vt elicitur
Mat. xij. qz iudei expectabāt Messiam
ch̄m ex genere dauid: asp̄d̄ eos x̄pus sic
inualuerat. vt ch̄m appellaret̄ filiū da-
uid. **U**n̄ dicere Osanna fili dauid. est di-
cere: salua ch̄s. Et in hoc s̄m Hierony-
mū significabāt q̄ aduentus ch̄i salua sit
mundi (b̄ndictus). i. gloriosus sit. (qui
venit). i. q̄ incarnatus est. (in nomie). i. ad
honorē. (domini). i. dei patris: que gloriā
cānt. Sic autē elicit̄ a s̄ctō **Lbo. Ro. xij.**
b̄ndicere triplicif̄ sumit̄. s. enūciatiue: est
idē qd̄ laudare. z impatiue: z idē qd̄ cō-
ferre alq̄d bonū. z optatiue: z est optare
bonū. Et p̄mū ac tertū puenit oib; et res-
pectu oim̄ etiā dei que laudamus et cui
optamus bonū: puta q̄ glorificet̄ in mun-

do: z cui z gaudemus in bonis que habet
Sed sc̄dm puenit deo soli p̄ autoritates:
ministris aut̄ eius p̄ misterū. Isti igit̄ be-
nedicebāt ch̄o p̄mo z tertio modo.

Allegorice autē sciendum est: q̄ postq̄
ch̄s ascēdit p̄sidē astināz pullū: illi q̄ erāt
in hieritate ch̄i ceperūt sternerē vestes i
via: s̄m Hiero. pedib; asine ne alicubi of-
fendat in lapidē: ne calcet sp̄mā: nec labat
in fouē. Hec ille. Per qd̄ significat q̄ de-
us aliter habet pudentiā de bonis: z ali-
ter de malis. **V**ide s̄ctū **Lbo. de veri. q.**
v. arti. vij. Tunc etiā cepit publice lauda-
ri deus in ch̄o. qz ante gentiū p̄uersionē
notus in iudea deus. vt dicit **Ps. s; post**
repleta est terra sciētia d̄ni sicut aque ma-
ris opientis. **Est. xj.** Et s̄m Remig. vesti-
menta in via. i. sua corpa strauerūt marty-
res. Et ramos p̄scindunt de arborib; qui
exempla accipiunt a doctrina z vita san-
ctorū: s̄m eundem.

Anagoge autē sc̄ndū est: q̄ hic signi-
ficat societates quā faciūt boni angeli anie
transcunt ab **Zericho** in hierl'm. z leticia
sanctorū in salute electorū. Tota ei ciuitas
celestis mouetur in iubilatione magna.

Do: aliter autē sciendū est q̄ postq̄ aia
fuerit a peccato soluta z ornata virtutib;
z in sua voluntate ceperit esse ch̄s: tunc
tota ciuitas **Hierusalem** letatur spiritua-
li leticia. id est t̄sa ania iocundat̄. Dulce
est enim fuit̄ deo. **V**nde **Hiere. ij.** **Sai-**
ro z vide q̄ malū est tibi z amarum reli-
quisse sep̄m. **Augu. de sen. p̄spe.** **Arca**
est viā que ducit ad vitā: z t̄n p̄ ipam nō
si dilatato corde nō currit: qz iter virtutū
quo paupes ch̄i gradunt̄: amplū est s̄i
deliū spei: z̄i artū infidelū vanitati. Hec
ille. **U**n̄ **Mat. xj.** **Fugū meū** suauē est z
onus meum leuē.

Textus euāgelij **Luce. xxi.**

Bunt signa i sole
et luna z stellis: z iter
ris p̄ssura gentiū p̄e
cōfusiōe sonitū maris z fluctuū:
arescētib; hoib; p̄ timore z expe-
ctatōe q̄ supueniēt vn̄uerso oz-
bi. **M̄a** p̄ntes celoꝝ monēbunt

Dominica II. aduentus

Et tunc videbunt filius hominis
venientem in nube cum praesente ma-
gna et maiestate. His autem fieri
incipientibus respicite et levate
capita vestra quoniam appropinquet
redemptio vestra. Et dixit illis si
militudine. Videte ficulneas et
omnes arbores: cum producit iam ex se
fructum: scitis quoniam prope est aestas.
Ita et vos cum videritis haec fieri
scitote quoniam prope est regnum dei.
Amen dico vobis: quoniam non praeteribit
generatio haec donec omnia fiant.
Caelum et terra transibunt: verba
autem mea non transibunt.

Domica secunda in aduentu domini.

Runt signa in sole

Luc. xij. Dominus ac redemptor
nostri paratos nos invenire desi-
derans: senescentem mundum quod mala sequan-
tur denunciatur: ut nos ab eius amore com-
pescat. Appropinquante eius termino ante
persecutiones perveniant innocenter: ut si deum
metuere in tranquillitate volumus: vicinum
eius iudicium: vel percussioibus attriti timeamus.
Hec Gregorius in omnia. Unde in praedicti
euangelio quod totum est de iudicio generali:
tria facit Christus. Primo enim praedicit quodam ter-
ribilia. Secundo reddit causam talis. Tertio
solat corda electorum. Quartum ad primum
sciendum est quod praesens euangelium non potest exponi
allegorice: quod omnia quae in eo traduntur litteraliter
pertinet ad credenda in nova lege. Quamvis
autem aliquando ea quae traduntur litteraliter pertinentia
ad sensum allegoricum possint exponi analogice:
tamen non est hoc necesse nec aliquando possibi-
le: ut videtur esse in proposito. Litteraliter ergo
moraliter vel spiritualiter tamen exponam praesens euangelium
gelium. Dicit ergo (Erit signa) Ubi advertentem
dum est: quod signa praecedent futurum iudicium. Primum
sunt corporalia interire. scilicet homo vel genus
humanum. Secundo sunt Biege. quod iuste nos
gaudia: tot postmodum sentiamus: totum terra.

Hec ille. Tertio ut ostendat de offensus
sicut offensus domino turbat familia. Et quod
sunt doctrina s. Tho. iij. d. lxxvij. aduentum
domini ad iudicium aliquid signa praecedent. quod si fac
ad auctoritatem quam tantum iudex habere debet:
ut per talia indicia disponant homines ad se ad
subijciendum. Ubi et propter hoc in forma glo-
riosa iudicabit. Nec tamen contra hoc est illud apostoli
i. Thes. v. Cum dixerit pax et securitas: tunc
repentinus veniet interitus. Verbum enim apostoli
sunt Augustinus ad eliechi. intelligit de persecutori-
bus sanctorum: nam tunc boni auferentur per timorem:
ut dicit hic. Vel potest dici quod post mortem an-
tichristi et ante initium signorum: impii non vide-
re solent mundum: ut timebant et credebant
diceret: pax est et securitas. et tunc statim incipit
esse signa terrere. Et quod totum tempus quod sequitur
initium signorum: dicitur dies iudicij pertinere. id
dicitur interitus repente venire. quia illa signa
repente venient. Et isto etiam modo intel-
ligitur quod veniet illa dies versus. scilicet quo ad
initium signorum: et etiam quantum ad ipsam diem quam
illa signa non manifestabunt determinate.
Hec omnia s. Tho. quibus addit s. Tho. do.
quod in primo aduentu Christi venit occultus: quod
uis tempus esset per scripturam determinatum: sed in
secundo veniet manifestus: et tempus erit incertum: id
primum aduentum non praecesserunt signa sicut praesens
cedent secundum. Quae autem sunt ista signa non est
certum s. Tho. Batus quod dem Hiero. dicit
se in annalibus hebraeorum. ut etiam testatur Ba-
gister hist. reperisse. xv. signa quae diebus. xv.
praecedent iudicium. Utrum igitur illi dies erunt conti-
nui vel interpolati non est certum. Prima die
eriget se mare cubitus. xl. sup. altitudinem
montium: stans tamen in loco suo quasi murus. Secunda
cuncta terra tantum descendet ut vir possit videre
rem. Tertia autem omnes marine bestiae super aquam
maris apparentes dabunt mugitus: usque ad caelum.
Quarta ardebit mare et omnes aquae. Quinta
herbae arbores dabunt rorem sanguineum.
Sexta ruent omnia edificia. Septima petrae ad
inimicis collidentur. Octava fiet generalis terra
remotus. Nona equabitur terra. Decima ex-
ibunt homines de cavernis et ibunt velut amens
res: et non poterunt murum loqui. Undecima
surgent mortuorum ossa et stabunt super sepulchra
eorum. Duodecima cadent stelle de caelo. Ter-
tiadecima morientur homines virtutes ut cum
mortuis resurgant. Quarta decima ardebit